

Iets te vieren?

Mijn collega's en ik houden van taart. Zeker één keer per dag checken we de verjaardagskalender om te zien of de kans bestaat dat deze behoefte binnen korte tijd bevredigd zal gaan worden. Meestal is dat niet het geval, zo groot is onze afdeling niet. In de periodes tussen de verjaardagen in praten we met elkaar over hoeveel zin we in taart hebben, welke taart we het liefste zouden eten, hoe lang we nog moeten wachten tot we weer taart gaan eten en dat het oneerlijk is dat we zo lang moeten wachten.

Bovendien doen we alles om aan taart te komen. Iedere gelegenheid is een goede gelegenheid voor taart. Nieuwe auto? Taart! Zwanger? Taart! Nieuwe kantoor naam? Taart! Bijna op vakantie? Taart! Ook sloten collega T. en ik ooit een weddenschap over schoenen (want naast de taartverslaving hebben wij beiden ook een lichte schoenenverslaving). Degene die het eerste nieuwe schoenen zou kopen, moest de ander trakteren. Op taart natuurlijk. Soms heb ik een ijzeren discipline, dus ik won. Dat was vorig jaar augustus. Ik wacht nog steeds op die overwinningstaart.

En toen ik recentelijk na een onverwacht niet genoten vakantie op maandag opeens toch op kantoor verscheen en zowel collega T. als mijn kamergenote meldden dat ze zin in taart hadden, en ik natuurlijk vooral zielig was omdat ik weer op kantoor in plaats van op een bounty-eiland was, besloten we actie te ondernemen. We bestelden taart. Collega T. belde de beste bakker uit de buurt en bestelde onder de voorwaarde dat de taart er binnen een uur zou zijn, want we wilden een stukje bij de koffie kunnen nuttigen. Binnen drie kwartier stond de bakker op de stoep. Wij blij, bakker blij, collega's op de gang blij – die kregen ook een (heel klein) stukje. Daarna verstopten we de taart zorgvuldig onder een stapel jurisprudentie, want delen met de rest van kantoor wilden we eigenlijk niet...

Stagiaire (♀)

BalieBabe

van de maand

Marja Verdult

Luierend: when in Amsterdam: picknicken in het Vondelpark

Lezerig: boekenverslindster, maar vanzelfsprekend eerst de Vakliteratuur!

Linguine pesto: de Italiaanse keuken blijft favoriet

Loggia dei Lanzi: verdwalen tussen de kunstschaten in Florence

Leutig: Brabantse gezelligheid. Je kunt het meisje uit Brabant halen, maar Brabant niet uit het meisje!

Lambadaaaaaa: gek op dansen. Muziek + stilstaan = onmogelijk

FOTO CHANTAL ARIËNS

Marja Verdult (28) is na haar studie Nederlands recht aan de Universiteit van Tilburg begonnen als gerechtssecretaris bij het gerechtshof 's-Hertogenbosch. In 2008 heeft zij de overstap gemaakt naar de advocatuur en sinds 1 juni 2011 werkt zij bij Kernkamp Advocaten te Rotterdam. Zij houdt zich voornamelijk bezig met het familierecht. Daarnaast maakt Verdult deel uit van het bestuur van de vereniging Jonge Balie Rotterdam en Dordrecht.